

En gammel Otterup-dreng fortæller

Det gamle elværk på Torvet

I bad på Otterup Elværk – med eller uden betaling...

Jeg er født og opvokset i Otterup. Jeg er en 40-model og kan tydeligt erindre, når jeg med min mor i hånden skulle op og have mit ugentlige, ordentlige bad.

Når ventetiden blev for lang, fik jeg lov at komme ind og stå og beundre dampmaskinerne, og jeg var hver gang lige bange, når de hvædede af mig, altså lukkede damp ud.

Man kunne enten få karbad eller brusebad – men det kostede jo lidt. Bag ved elværket, altså over imod biografen, fandtes der to store bassiner, som kølevandet fra maskinerne løb ud i, og det kunne godt give de to herrer, som passede værket, grå hår, for da der ikke var så mange penge mellem folk, ja, så ville de store drenge hellere i biografen end i bad, men i bad kom de, for de tog badebukserne på og kravlede over hegnet til bassinerne og sprang i det meget varme vand. Det var kun dem, der kunne svømme, der gjorde dette, for der var 3 m dybt og ca. 10 m langt og 4 m bredt.

Indgangen til biografen i Bredgade

I biografen – med eller uden billet...

Det var et ældre ægtepar og en søster, der passede billet- og sliksalget, og en svigersøn der kørte filmene, af og til afløst af nogle få udvalgte unge mænd. Filmene skulle starte kl. 20.15 hver dag, om søndagen var der dog to forestillinger. Dengang skulle man skifte filmspole, så der var altid en pause på ca. 10 minutter.

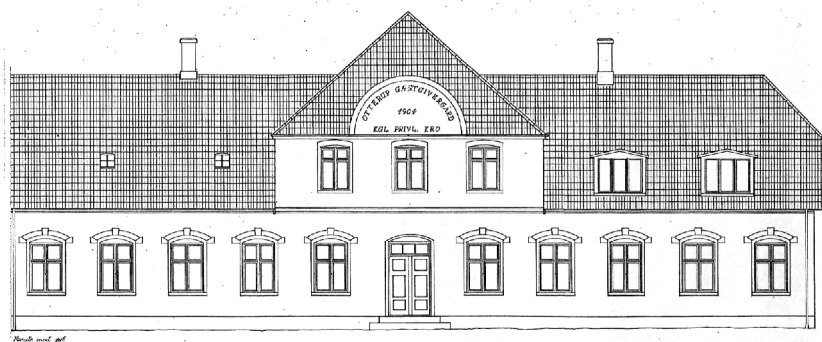
Det var slet ikke hver dag, at man startede til tiden, for når kl. var 20.15 rejste den person sig, som passede billetsalget, og gik ud ad svingdørene og kiggede op mod det store kryds for at se, om der kom flere nede fra Teknisk Skole, for den sluttede først kl. 20.00. Tegnebrætter og linealer skulle stilles på plads, så det kunne knibe med at nå biografen til tiden. Når billetsælgeren kom ind igen, og ellers ikke gik hen til billethullet, så kunne man godt gå ind, for så begyndte filmen.

I mellemtiden havde en været henne og se, hvor mange billetter der var solgt, det kunne man nemt. Så gik han ud og hviskede det til en 3-4 stykker. I pausen, når ham der solgte slik havde været der, listede en ud og åbnede porten, så de 3-4 stykker kunne komme ind og se afslutningen på filmen, for det var jo meget småt med pengene. Jeg selv fik 22 kr. om ugen og skulle betale 15 kr. pr. uge for kost, vask og logi. Ja, så var 5 kr. ikke meget, når der blev vist ny film hver anden dag og en ekstra om søndagen. Der blev jo kun snydt lidt i vore øjne, og det var også tilfældet til ballerne.

Leg og fest i Otterup

Vi legede meget på boldpladsen, krongemme, røvere og soldater, Tarzan og Jane, drivbold – det sidste nu ude på vejen. Da jeg fik en cykel, var det ikke mere sjovt med de gamle lege, nej, nu kørte vi rundt inde mellem træerne. Det gik ikke altid lige godt, for knubs og blå mærker fik vi rigeligt af, men sige det hjemme turde vi ikke, for enten blev vi grinet af, eller hvis tøjet var ødelagt, kunne vi få flere blå mærker.

Jeg var nu så stor, at jeg måtte færdes ude til kl. 22, undtagen når far og mor skulle til fest inde i Otterup – det sagde vi altid, for vi boede i den gamle realskole. Der var mindst en gang om året asfaltbal, og da var Bredgade spærret af. Det var altid festligt, der var pyntet med kulørte lamper.

*Byggetegning fra 1904
af den smukke Otterup Kro.
Nedrevet 1967.*

På Otterup Kro

1. majmøder blev holdt i krohaven. Ballerne på kroen blev normalt holdt af Venstres Ungdom, mens socialdemokraterne holdt bal på hotellet, men det var mest på kroen, der blev holdt noget, for der var mere plads både ude og inde. Kroen bestod af en stor sal, slyngelstue, veranda, fin stue, vognport, hvor man før i tiden kunne opstalde hestevogne, og der var hestestald, et lille rum til kuskene og for enden en keglebane. Når der var bal, blev vognporten brugt som cykelstald, selv halmloftet blev brugt, og dér tjente jeg mine lomme penge ved at slæbe cykler op ad trappen.

51

Ballerne gik ikke altid lige roligt af, der kunne godt blive lidt slagsmål, men når vor lokale betjent viste sig, og de to som sloges kendte ham, ja, så stoppede de straks slagsmålet. Dem, der ikke kendte vor betjent, fik hurtigt lært ham at kende. De fik valget mellem brummen og et par på hovedet. Det sidste valgte de kun en gang, for de fik sådan en, at de kurede hen over gulvet. Kromarken blev brugt til cirkus, dyrskue, ringridning og tivoli.

På boldbanen med cyklen

Tiden gik, og OB&IK skulle have nyt klubhus og en ny bane, så der blev meget at se til og være med til, en rende skulle rørlægges, træer fældes, men det var der maskiner til.

Banen skulle planeres, maskiner skubbede muldjorden op i en stor stak, det gav os en ny tumleplads for dem, der turde. Vi slæbte cyklerne op på toppen, og så gik det ellers nedad. Midt på bakken var der et lille hop, og det var ikke altid vi kom heldigt over, så røg der et hjul – op til cykelsmeden efter et nyt brugt hjul og på den igen. Den anden vej ned var der et vinkelret sving, når vi valgte denne vej ned, kunne det ske, at begge hjul blev krøllet sammen, fordi vi fik meget fart på, da der var meget stejlt, den vej kørte jeg ikke.

Jordbunden blev planeret ud, og så skulle der sås græs, men først skulle der sankes sten, og alle vi unge stillede med en spand hver, og så gik vi på række og samlede sten. Så blev klubhuset bygget. Det var frivillige, der lavede arbejdet, ledet af fagfolk.

Hænderne sad løse på de voksne

Stenpladsen og tromleskuret blev nedlagt. I tromleskuret stod den gamle hestetrukne sneplov. Over for stenpladsen lå bryggeriet og Tuborg-depotet. Der blev brygget øl til ølankre, flaskeøl blev hentet fra en jernbanevogn, og tom emballage tog vi med retur, dengang var der 50 flasker i hver kasse, så de var tunge, når de var fyldte.

Vi unge havde ikke tid til unoder, enten skulle der hjælpes til derhjemme eller ude hos andre. Selvfølgelig lavede vi da også ulykker, men ikke ret gerne, for hænderne sad meget løse på de voksne, og der blev sjældent sagt noget til vore forældre, for vi havde jo fået straf, og vi skulle nok lade være med at sige noget hjemme.

”En gammel Otterupdreng”, der ikke ønsker sit navn med.

Beretningen blev publiceret i bladet Lokalhistorisk Arkiv for Otterup Kommune, nr. 73 i efteråret 2003. Digitaliseret i august 2011 af Margit Egdal til Nordfynsk.dk.